

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. 43

Presidència de la Sra. Maite Torrent i Pallicer

Sessió celebrada dia 27 de febrer de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 8663/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou model de cures en la comunitat basat en l'atenció centrada en la persona i la millora de les condicions socioeconòmiques del personal de la Fundació d'Atenció i Suport a la Dependència i de Promoció de l'Autonomia. . . . . [530](#)

2) RGE núm. 10085/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, per a la promoció dels plans d'igualtat a les petites i mitjanes empreses de les Illes Balears. . . . . [535](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, què hi som tots? Perfecte, un èxit. Bé, idò, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. FORNAS I MUNAR:

Sí, presidenta, Maria de Lluç Fornas substitueix Carmen Cañellas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Beníssim.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Sí, presidenta, Maria Ramon substitueix Marta Carrió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Sí, presidenta, Malena Riudavets substitueix Irantzu Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Beníssim, molt bé. L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 8663/24 i 10085/24.

1) Proposició no de llei RGE núm. 8663/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou model de cures en la comunitat basat en l'atenció centrada en la persona i la millora de les condicions socioeconòmiques del personal de la Fundació d'Atenció i Suport a la Dependència i de Promoció de l'Autonomia.

En primer lloc, passarem al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 8663/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou model de cures a la comunitat basat en l'atenció centrada en la persona i la millora de les condicions socioeconòmiques del personal de la Fundació d'Atenció i Suport a la Dependència i de Promoció de l'Autonomia. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Lamin, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Bones tardes, gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, diputats i diputades. Permeti'm que, en primer lloc, doni la benvinguda als representants del CSIF i d'UGT, benvinguts i gràcies per ser aquí, perquè aquesta iniciativa que debatrem a continuació no només es tracta de polítiques públiques, que també, sinó també de reconeixement i de la millora de les condicions de les persones que cada dia fan possible l'atenció a la dependència. El vostre treball i la vostra perseverança han estat clau perquè aquesta reivindicació arribi fins avui aquí, a aquest parlament, tot i que ja s'havia, ja ho hem debatut a

diversos debats amb la consellera i també ja es va començar a fer feina en aquesta línia a la legislatura passada. Per això, m'agradaria reiterar l'agraïment i la implicació d'aquests agents, perquè aquesta iniciativa, si també avui és aquí, és gràcies a la feina feta plegats.

Per tant, avui presentam una iniciativa fonamental per al futur del nostre sistema d'atenció a la dependència, que respon a una realitat que pensam que és inqüestionable, que és l'augment de l'esperança de vida, l'envelliment de la població i de l'estat creixent de serveis d'atenció que garanteixi la dignitat i la qualitat de la vida de les persones en situació de dependència.

Per això, des del Grup Socialista, apostam per un model de cures a la comunitat que posi la persona al centre, que reconegui els seus drets, les seves necessitats i la seva autonomia. I és que les persones dependents no són simples receptores de serveis, sinó persones amb un projecte de vida propi que han de poder decidir com i on volen ser ateses. Aquest enfocament està alineat amb l'estratègia estatal que advoca per avançar cap a un nou model de cures a la comunitat que ja es va començar a implementar el passat any 2024 i 2030, i que durant la darrera legislatura del Govern de progrés ja es varen començar a fer passes en la reconversió de les noves residències, centres de dia i els serveis per enfocar-los precisament cap a aquest desig i als drets que tenen les persones a ser ateses d'aquesta manera.

I és que abordar la millora del sistema d'atenció a la dependència de les condicions laborals dels seus professionals no només és una qüestió política, sinó que és una qüestió de justícia i de compromís amb les persones que ho necessiten. I per això avui tornam posar sobre la taula una reivindicació que fa temps que es treballa i que compta amb el suport unànim de tots aquells que coneixem de prop aquesta realitat. En aquest punt vull agrair la tasca diària dels professionals que fan possible aquest servei essencial per millorar la vida de milers de famílies a les nostres illes i dels seus familiars, gràcies al vostre esforç, dedicació i vocació, perquè moltes persones en situació de dependència rebin una atenció de qualitat i el suport que mereixin és perquè hi ha milers de persones que cada dia ho feu possible.

Per això també vull agrair la feina dels sindicats, com he dit, d'aquests professionals que han defensat durant molts d'anys i durant molt de temps aquestes millores justes i que són necessàries. Gràcies per la feina constant i per l'esperit de diàleg que ha estat clau per avançar i perquè aquesta iniciativa avui vengui a aquest parlament.

Ara bé, garantir una atenció de qualitat és imprescindible, reconèixer la tasca de les persones que cada dia ho fan possible i, com he dit, no podem parlar de drets d'una atenció de qualitat sense reconèixer la feina que fan aquests professionals. Per això presentam aquesta proposició no de llei, per instar la Fundació d'Atenció a la Dependència a habilitar el pressupost necessari i començar a fer les passes necessàries, que em consta que així ha estat, i per això també vull reafirmar, perquè és una iniciativa com aquestes que debatem, que es va presentar el passat mes de juliol i que, per qüestions òbvies del carregament d'aquesta comissió, no ha estat possible fins avui el seu debat,

però pensam que tampoc no és debades que avui vengui aquí, perquè s'han començat a fer algunes passes com les que ja va establir la consellera. Però sí que pensam que hem de passar de les paraules i de les bones intencions a un calendari clar com si fos de dia i que, sobretot, vengui dotat de pressupost perquè aquests perquè aquests compromisos i aquestes millores en els professionals, perquè, en la mesura en què dignifiquem, millorem les condicions dels treballadors, també ho farem a favor dels nostres conciutadans i de les seves famílies que tant ho necessiten.

D'igual manera, també, que reivindicar la millora de les condicions socioeconòmiques també va vinculat a seguir apostant per aquesta nova mirada enfocada en drets i també amb una intervenció i una actuació que sigui de màxima qualitat. I per això també pensam que tot el tema que té a veure amb seguir apostant per la formació continuada i l'especialització també és necessari, perquè pensam que apostar pels drets també és apostar per la nostra responsabilitat com a servidors públics.

Per tot això, deman que donin suport a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Lamin. Jo els volia saludar i se m'ha passat, he anat per feina, i ara que els veig els saludam tots. Moltes gràcies.

Bé, torn de fixació de posicions, el Grup Parlamentari VOX és a la Mesa, per tant no participa. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes a tots i a totes. I vull donar-vos, primer de tot, la benvinguda a tots els representants que aquí sou presents i, per suposat, també fer extensives les gràcies per la feina que feu en el dia a dia per millorar la vida de les persones. I quan parlem que si vosaltres heu de millorar la vida de les persones, també és important que us la puguem millorar a vosaltres amb unes condicions laborals així com toca. Per això mateix, donarem suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Sr. Lamin, perquè coincidim amb les demandes i totes les reivindicacions que s'hi exposen.

I sí, que, efectivament, si ara es faran aquestes pujades de sou al personal de la fundació, crec que també és de justícia dir que es va fer una primera passa de negociació a la legislatura passada, és vera que aquesta va coincidir amb període electoral, o va coincidir un poc abans d'aquest període, i per no continuar amb aquestes negociacions, perquè es considerava, i crec que és un fet que és de lloar de la consellera en aquell moment, Fina Santiago, d'aturar, de posar en *stand by* aquesta negociació perquè l'equip que entrà el juliol del 2023, i, en aquest cas, hi va haver un canvi de Govern, pugués fer la seva feina i reprengué aquestes negociacions. Crec que és un fet que lloar i honora la Sra. Santiago, que no es feia, en cap cas, per un

motiu electoralista, sinó que es feia simplement per millorar aquestes condicions laborals del personal.

És vera que després de les eleccions ha passat un any i mig i ara veurem quin temps esperarem, però crec que és important que es reprenguin aquestes negociacions, que continuïn, que s'aprovin, però que s'augmenti el pressupost, i en aquest cas també ve condicionat que hi hagi o no pressuposts a la comunitat, i que es pugui fer front a aquests increments, sobretot per retenir aquest talent que tenim a les institucions, als serveis públics que, des de MÉS per Mallorca, consideram que és imprescindible i prioritari.

I en relació amb el model de cures de la comunitat, i el Sr. Lamin hi feia incís, es varen fer passes de gegant per a la implantació i la millora dels serveis que així ho permetessin, com l'ampliació del servei d'ajuda a domicili, la incorporació dels caps de setmana en aquests serveis, la creació del servei de teleassistència, la creació de 200 places de centre de dia, en definitiva, serveis que, com deia al principi, i així acabaré, milloren la vida de les persones, la fan més fàcil, però creiem que és imprescindible que es posi fil a l'agulla i que aquestes reivindicacions dels treballadors es puguin dur a terme el més aviat possible.

Per això mateix donarem suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, presidenta, bones tardes, senyors diputats i senyores diputades. Bones tardes als representants.

L'atenció a les persones en situació de dependència i la promoció de la seva autonomia personal, sense cap dubte, serà i és un dels reptes presents i futurs en la política social, i açò vol dir que el Govern, els consells insulars i els ajuntaments han de tenir un compromís per destinar-hi els recursos humans i econòmics necessaris els quals, any rere any, els haurem de veure augmentats perquè la població envelleix.

Perquè crec que tothom compartim que la manera d'estar al costat de les persones dependents, dels cuidadors i de les seves famílies, és tenir uns serveis públics forts i que arribin a totes les persones, que l'atenció a les persones dependents i una atenció digna i adequada i que millori la qualitat de vida.

I quan parlem de dependència, no només hem de tenir en compte les persones grans, sinó també els infants, els joves i els adults, totes les persones amb discapacitat, pel que s'han de dur a terme unes polítiques adequades a cada edat, a cada necessitat, a cada persona i que impliqui una igualtat d'oportunitats per a tothom, i que l'atenció, sense cap dubte, estigui centrada en les persones. I és per açò que l'augment de les llistes d'espera, el retard en la millora i creació de nous serveis i infraestructures socials o la manca de professionals per dur-ho a terme no ajuden a poder aconseguir aquest objectiu.

I, sense cap dubte, un pilar bàsic per millorar els serveis de suport a la dependència i la promoció de l'autonomia són els professionals, uns professionals que es formen perquè la realitat és molt canviant, que és necessari que els fidelitzem, que reclamen l'increment de les plantilles com també reclamem nosaltres, que aconsegueixen sense cap dubte, acuradament, la seva feina, perquè treballen amb persones vulnerables que, per tant, volen tenir unes condicions laborals adequades al treball que fan feina.

I en aquest sentit va la proposta que avui presenta el PSOE, perquè des de MÉS per Menorca, sense cap dubte, hi donarem suport.

I des de MÉS per Menorca tampoc no ens cansarem de reclamar que l'atenció de la Fundació de dependència també sigui a Ciutadella. Fa uns anys s'oferia el servei d'informació i tramitació de les diferents prestacions de dependència a un local de la Fundació per a persones amb discapacitats a Ciutadella; a un moment determinat i va haver manca de personal que s'hi pogués desplaçar i es va decidir que es deixaria d'oferir, la qual cosa implica, per tant, els vesins i vesines de Ciutadella, de Ferreries i d'Es Migjorn Gran haver-se de traslladar a Maó per poder fer tots aquests tràmits.

I avui ho tornem a reclamar, ja que parlem de personal, parlem de condicions, parlem de poder donar una atenció centrada en les persones, tornem a reclamar que es doni aquesta atenció a Ciutadella, perquè, és clar, des del Govern ens diuen que el que hi ha a Maó és suficient, però jutgem vostès mateixos, a Menorca, actualment hi ha 124 persones que esperen valoració de dependència, 106 valoració de PIA i 828 valoració de discapacitat. Per tant, dir que és suficient el personal que hi ha a Maó, deixi'm que ho posi en dubte.

Des de MÉS per Menorca solem ser molt insistents, som prou cansadets amb determinats temes i, per tant, seguirem reclamant que a Ciutadella es doni una assistència, una atenció personalitzada i presencial de la Fundació de l'Atenció a la Dependència, perquè els vesins i les vesines de Ciutadella, de Ferreries i d'Es Migjorn Gran així ho reclamen.

Per tant, no hi ha cap dubte, per poder fer que els serveis públics siguin forts és important que els seus professionals tinguin les condicions adequades al seu lloc de treball i, per tant, aquesta és una de les reclamacions que nosaltres també suportem i que demanem, per suposat, que el Govern escolti i que faci passes, tant en aquest sentit com en tot el relacionat a l'atenció presencial, també a Ciutadella, perquè MÉS per Menorca no ens cansarem de demanar-ho, perquè MÉS per Menorca defensam els interessos de Menorca i dels menorquins i les menorquines i perquè tenim molt clar que les persones primer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Té la paraula el Sr. Agustí Buades, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Muchas gracias, presidenta, buenas tardes, señores diputados y diputadas. Buenas tardes a los representantes del sector de los sindicatos, especialmente al CSIF, que podré recordarles que fui ocho años representante del CSIF, como funcionario que soy, incluso me presente de número 1 a la lista de las elecciones de 1998 y ganamos las elecciones (...) muchos recuerdos a mi querido sindicato.

Además, esta PNL, que agradezco al PSOE que la ha presentado, me toca por dos vertientes, primero por la vertiente sindical, ocho años negociando con la Conselleria de Interior y con los gobiernos que me tocó negociar, pues no es fácil la tarea y por eso les animo a seguir luchando por los derechos de los trabajadores. Y también porque antes de ser diputado, pues estuve un par de meses en el Servicio de Dependencia y, por tanto, he vivido de primera mano todo el follón que hay en dependencia y discapacidad son muy difíciles, los tres médicos que tienen que... sobre todo en la discapacidad, que tienen que valorar pues algunas veces pasan, otras no están, otras no... Yo estaba ahí pidiendo por qué no se ha podido pasar la visita a un discapacitado o dependiente y las respuestas me las guardo.

Por supuesto que voy a apoyar esta PNL, como no podía ser de otra manera, pero también me gustaría decirle algo a la izquierda. En la Ley ómnibus, la famosa ley del pasado periodo de sesiones, presenté una sola enmienda, una, que era dotar de la carrera profesional al sector instrumental de la comunidad autónoma. Cuando en el año 2018, el pacto de izquierdas dijo que no había carrera profesional para nadie, en el año 2022, se da la carrera profesional al personal docente; el Partido Popular, cuando coge este gobierno, da la carrera profesional al personal sanitario. Pues voy y presento una enmienda para que se dote este año, si hubiera habido presupuestos, para la carrera profesional de estos trabajadores, los de la Fundación, que es el sector instrumental, y ¡cuál es mi gran sorpresa cuando en la ponencia el voto fue contrario! ¿Esto es creíble? Ustedes piden aquí el aumento, que yo estoy de acuerdo en que se negocie, pero cuando alguien propone que se haga una carrera profesional a estos trabajadores, ustedes, en la ponencia, porque no llegó ya a la comisión, porque los presupuestos se retiraron, votaron que no, tanto votaron que no en la Ley ómnibus, cuando yo presenté la enmienda, como en la misma enmienda que yo presenté en los presupuestos.

Y ahora vienen ustedes a esto, yo estoy de acuerdo, pero háganselo mirar, háganselo mirar. ¿De verdad estamos a favor de que los trabajadores puedan tener unas retribuciones adecuadas al trabajo y, sobre todo, a ese trabajo tan importante como es la dependencia y la discapacidad? Y cuando a alguien en este Parlamento se le pide que doten de la carrera profesional, cuando ustedes han dado la carrera profesional a los docentes, y estos señores de aquí han dado la carrera profesional a los sanitarios, a los señores del sector instrumental, ¿qué pasa, que son menos, tal vez, o es menos importante su trabajo que el de los docentes o que el de los sanitarios?

Por favor, yo no puedo presentar PNL, pero me gustaría que si ustedes de verdad quieren seguir con esa actitud de favorecer las retribuciones de las personas, funcionarias o laborales que

hay en el sector instrumental de la comunidad autónoma, también apoyen que se dote la carrera profesional del sector instrumental, como pueden ser los trabajadores de la Fundación.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Álvarez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Gràcies, presidenta, bon dia a tothom, la nostra benvinguda al públic present. I, bé, jo vull començar amb una reflexió, crec que ningú d'aquesta sala no qüestiona la importància de garantir una atenció digna i de qualitat, ni tampoc la necessitat imperiosa de millorar les condicions laborals dels professionals del sector. Ara bé, el que no podem fer tampoc és ignorar la realitat, el Partit Socialista ens ha presentat aquesta iniciativa com si fos un full en blanc, com si fins al juliol del 2023 s'hagués fet tot bé, i ara, evidentment, és el Govern del Partit Popular qui té la responsabilitat de gestionar.

Però la veritat és que a la gestió anterior, ni l'autònoma ni l'estatal, no varen ser capaces de resoldre els problemes estructurals que arrossegava el sistema d'atenció a la dependència, i aquí crec que convé fer un repàs històric. El Partit Socialista va impulsar el 2006 una llei de dependència, una llei infrafinançada, com tots vostès saben, i que ha suposat un desenvolupament legislatiu ple de dificultats i suportat molt majoritàriament per les comunitats autònomes. Llavors, el 2011, el Partit Popular va accedir al Govern amb una situació de crisi econòmica i social agreujada per la incompetència d'un govern anterior que no va voler ser, ni va voler fer res per fer front a aquella situació. I per contraposició, a l'any 2018 va arribar el Sr. Sánchez i es va trobar amb una situació completament diferent. I, malgrat que llavors el sistema sí que era solvent, ara el Partit Socialista continua sense fer front a la seva responsabilitat.

En vàrem parlar fa 15 dies, recordin que a dia d'avui les comunitats autònomes, segons xifres oficials, financen el 71% enfront del 27% de la despesa que aporta l'Estat, quan, per la Llei de dependència, hauria de ser un finançament del 50% per cada administració.

I com a Partit Popular, ja ho vàrem reconèixer a la darrera compareixença de la consellera, els reptes són molt grossos: llistes d'espera massa llargues, manca de places, dificultats per fidelitzar un personal precaritzat i un finançament que fins ara no ha garantit el funcionament òptim de la xarxa pública de cures.

I pel que fa a les millores salarials, i s'esmenta a l'exposició de motius, les hem de contextualitzar, és cert que el 2023 es varen incrementar els sous d'alguns treballadors, a l'exposició de motius es parla de 500 i busques d'euros anuals, parlem de 20 euros al mes, ho consideram poc ambicios.

Els treballadors ho saben i nosaltres també, en aquell moment l'increment no fou fruit d'una voluntat política, llavors no es tractava de dignificar un sector, sinó més aviat de complir la normativa vigent. I en aquest sentit, també m'agradaria incidir en la qüestió de les negociacions, unes negociacions amb els comitès en les quals no només s'hi ha implicat la consellera Cirer, sinó també la gerent de la Fundació de Dependència, fins i tot la presidenta del Govern, amb l'objectiu de donar visibilitat al compromís del Govern actual.

Arribats aquí, m'agradaria deixar constància davant aquesta comissió que avui mateix el Govern ha donat resposta a les demandes del Comitè Intercentres per atendre les reivindicacions dels treballadors, unes demandes que s'atendran per part de la conselleria, comptant amb Funció Pública, amb Hisenda i amb la mateixa Fundació, amb l'objectiu de resoldre d'una vegada per totes una reivindicació que és digna i justa.

I en relació amb la petició de dotació pressupostària suficient -ja ho dic jo, i no només ho critica el Partit Popular, aquesta falta de finançament i de recursos, recordin que el propi sector, en el seu moment, va qualificar la Llei estatal de dependència com una llei de drets de paper. I enfront de tot això, la realitat és que aquest govern, com els he dit, com ha quedat demostrat, fa feina per assegurar que aquestes millores salarials siguin reals i viables i no només promeses escrites.

En aquest sentit, també m'agradaria destacar altres millores, per primera vegada, la plantilla del personal de les residències d'Eivissa està completa. Això ha estat gràcies a l'augment del sou del personal de la fundació, que ara també disposa d'un plus de difícil cobertura en el cas d'aquesta illa.

I sí, no hem de ser conformistes, però, aquesta proposta no pot ser un exercici d'amnèsia política. Des del Grup Popular consideram que és molt oportunista dur aquesta PNL a una comissió parlamentària, quan és *vox populi* que el Govern es troba en aquesta situació d'infrafinançament per part de l'Estat i que la nostra administració està en plenes negociacions col·lectives per donar una empenta als seus professionals. Per part del Grup Popular, tot el nostre coratge i tot els nostres ànims a aquest equip professional i, per això, des del nostre grup farem un vot favorable, farem un sí, un sí que serà crític perquè la feina està iniciada, i que, malgrat el que es descriu al text, sense cap dubte consideram que podem ser encara més ambiciosos, però marcant el temps nosaltres, no un grup que consideram que ha desaprofitat la seva oportunitat en els darrers vuit anys. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Álvarez. Té la paraula per contradiccions el grup proposant, per un temps màxim de cinc minuts, Sr. Lamin.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, presidenta, gràcies, diputats i diputades que ja hagueu manifestat, tots heu manifestat el vot favorable. I abans de passar a votar, m'agradaria fer un parell de rèpliques.

Sr. Buades, vostè parlava d'una esmena que vàrem votar, jo crec que aquest partit, aquest grup parlamentari, du des del primer dia que vàrem entrar aquí, a proposta precisament d'un diàleg que fem constant i continuat amb els agents socials, se'ns va plantejar una qüestió damunt la taula que, com molt bé ha dit la Sra. Ramon, era una qüestió que ja s'havia posat i que s'havia deixat interrompuda. I jo crec que a cadascú el que li pertoca; és a dir, jo crec que el que no és una amnèsia política és que diguem que durant un procés electoral, segons quines qüestions s'han de paraitzar, s'ha de donar temps perquè el nou executiu, sigui el que hagi acabat el seu mandat o un d'entrant, segueixi fent els processos.

Hi havia un acord de Consell de Govern que establia el mandat de dia 1 de juliol -Sr. Buades pot fer els gestos que consideri- que establia com a acord, i els sindicats ho saben, que és l'important, jo crec que el Govern i el Partit que governa ara també ho sap, que a partir de dia 1 de juliol del 2023 s'havien de prendre aquestes negociacions amb el grup entrant. No s'ha fet absolutament res, absolutament res és no rebre ni escoltar les demandes dels treballadors i treballadores, fins pràcticament a finals de l'any passat. No ho dic jo, són fets, és a dir, no es va constituir la Mesa negociadora, no es va fer cap reunió que fos de debò, de dir: parlem, facem calendari, perquè, al cap i a la fi, tots podem manifestar bones intencions i voluntat, però si no va acompanyada de fets i d'un calendari, i sobretot i fonamentalment, pressupost, pressupost que el Partit Popular no pot obviar, i això sí que no és cap ni ignorar la realitat.

A mi em fa molta gràcia i pena que el Partit Popular, que no va apostar mai per la Llei de dependència, perquè n'hi ha prou a veure els resultats de com ens la varen deixar en el 2015 i com l'hem deixada nosaltres ara, i això amb el mateix finançament.

Per tant, ara resulta que tornam escalar a Espanya per al·legar motius d'infrafinançament. Bé, si vostès hi creuen, si vostès hi creuen, posin el finançament necessari i després facin la feina que han de fer, com, per exemple, en el Consell de Política Fiscal i Financera, i reclamin i defensin els interessos de la gent d'aquesta terra. Per tant, a cada lloc el que li pertoca.

Per tant, l'ideal i el sensat és acomplir la nostra responsabilitat com a gestors, com a bons gestors, donar sortida a les necessitats de la gent i, a partir d'allà, discutir i reivindicar i defensar el que pertoqui a l'espai que toqui. El que no es pot fer és venir aquí a fer trilerisme polític i vulguin fer creure que fan més del que han fet, ho han fet des del moment que els sindicats, que duen temps reivindicant això, els han posat una amenaça damunt la taula ben legítima.

L'any passat, en els pressuposts del 2023 i 2024, vàrem presentar el meu grup i el Grup Socialista, dues esmenes per valor d'1 milió d'euros, per començar, un primer inici, pactat amb els sindicats. Què hi va votar el Partit Popular? Que no, que no. Per tant, no hi havia la voluntat de voler-ho fer. Què enguany hi hagi la voluntat? Tampoc no val, i el que sí que és una amnèsia política, és al·legar motius pressupostaris, que és que ara no saben... Si es vol fer, Sr. Álvarez, ho sap perfectament, i si no demani-ho a la conselleria, que jo normalment no tendeix a parlar del que no sé, si parl és perquè

ho sé de primera mà i, a més, reconegut per la Sra. Cirer, a una assemblea amb treballadors.

Ha dit que no sabia d'on sí, que no els permetien fer un canvi, modificació de crèdit, perquè els pressuposts estan prorrogats. La modificació de crèdit es pot fer a qualsevol moment si hi ha la voluntat de fer-ho. Vull dir, a cadascú el que li pertoca. Per tant, si realment hi ha voluntat, facin-ho i no em vengui a dir que és oportunista, oportuna hi estarem d'acord, oportuna, i per això es va començar a fer un camí des del juliol del 2023, es va presentar el juliol del 2024, un any després nosaltres haguéssim pogut presentar aquesta iniciativa just tenir la primera reunió amb els sindicalistes, i no ho vàrem fer, vàrem voler fer camí plegats, fer feina dia a dia, setmana a setmana, més a més.

I li dic a mi ni em farà falta aixecar la veu, perquè la realitat és aquesta, que vostès ara vulguin fer tal... què és una iniciativa oportuna? Ben oportuna, perquè parlam d'una qüestió que era dins l'agenda política de l'anterior legislatiu, de l'executiu, gràcies a les demandes dels treballadors, perquè així ha de ser, és que el diàleg d'això. Per tant, en aquest sentit, si creuen en la política deixin de fer trilerisme i sobretot...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Omar...

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... -vaig acabant, Sra. Presidenta-...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... donin resposta a la necessitat de la gent i votin a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Omar. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 8663/24.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Podríem fer votació separada dels punts 1, 2 i 3?

LA SRA. PRESIDENTA:

1, 2 i 3 junts, 4 i 5 per separat, d'acord, ho apuntam: 1, 2 i 3 els votarem junts. Va bé, Sr. Omar?

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

I el 4 i 5...

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

4 per un costat i 5 per un altre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, farem 1, 2 i 3; 4 i 5, d'acord. Que li va bé, Sr. Omar? Perfecte, així m'agrada.

Així que passam a votar els punts 1, 2 i 3. Votam.

13 vots a favor, 1 abstenció.

Passem a votar el punt 4. Votam.

Unanimitat.

I ara passem al punt 5. Votam.

13 vots a favor i 1 en contra.

Per tant, queda més que parcialment aprovada aquesta PNL, aprovada totalment.

D'acord, a continuació, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 10085/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular... -perdó?

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Presidenta, demanaria un breu recés per poder acomiadar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies per haver assistit, gràcies.

(Pausa)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé idò, crec que podem seguir.

2) Proposició no de llei RGE núm. 10085/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, per a la promoció dels plans d'igualtat a les petites i mitjanes empreses de les Illes Balears.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 10085/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, per a la promoció dels plans d'igualtat a les petites i mitjanes empreses de les Illes Balears. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Curto, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, presidenta, bones tardes diputades i diputats. Primer de tot, vull agrair a la nostra companya Carmen Cañellas per la presentació d'aquesta proposició no de llei i fer esment que arriba dins un període de sessions on s'ha parlat molt sobre la igualtat entre homes i dones i sobre conciliació,

el que demostra quina és l'aposta ferma del Partit Popular, ja sigui des del Govern com des del nostre grup parlamentari.

Els plans d'igualtat a les petites i mitjanes empreses són una eina fonamental per garantir l'equitat de gènere i la no discriminació a l'àmbit laboral. Aquests plans són especialment importants a les PIME, on les estructures organitzatives poden ser més flexibles i adaptables en permetre una implementació més àgil i efectiva. La seva implementació pot contribuir a crear un entorn més inclusiu i divers, el que a la vegada pot millorar la productivitat i el benestar dels treballadors i de les treballadores.

L'objectiu principal d'aquests plans d'igualtat a les empreses és el de garantir la igualtat d'oportunitats entre dones i homes i eliminar qualsevol discriminació per raó de gènere dins l'àmbit laboral.

És important garantir la igualtat en l'accés a l'ocupació, la formació i la promoció professional, així com garantir l'equitat en les retribucions.

Aquests plans han d'implementar mesures per afavorir la conciliació de la vida laboral, personal i familiar, establir protocols d'actuació contra l'assetjament sexual, en sensibilitzar les plantilles de treballadors, garantir que els processos selectius siguin basats en criteris objectius, desenvolupar programes de formació interna, tant per a directius com per a empleats, sobre la igualtat d'oportunitats, vetllar per una comunicació que no utilitzi un llenguatge sexista en les comunicacions internes i externes de les empreses i implantar sistemes de seguiment i avaluació per garantir el compliment de les mesures adoptades.

És molt important que les empreses no considerin que la creació de plans d'igualtat sigui només per fer complir la Llei Orgànica 3/2007 i el Decret 901/2020, sinó que es faci per la millora del clima laboral, la productivitat i la reputació de les empreses, en promoure un entorn de feina més just, equitatiu i eficient. Per aquest motiu, a la proposició no de llei hem presentat dos punts diferenciats: un, per promoure la redacció dels plans d'igualtat a les petites i mitjanes empreses que no arribin a 50 treballadors, perquè, encara que no sigui obligatori per llei, si que ho considerem necessari i positiu.

I, per altra banda, revisar el compliment dels plans d'igualtat de les empreses de més de 50 treballadors, com marca la normativa vigent.

Com a darrer punt, hem volgut fer referència a la creació d'un visat d'igualtat, un reconeixement per a les empreses que realitzin aquests plans i que quedi identificat com a empreses que fomenten la igualtat, un objectiu tan important per crear una societat més justa i equitativa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Curto. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat les esmenes RGE núm. 4894, 4895, 4896, 4897,

4898, 4899 i 4900/25. Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Suárez, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Moltes gràcies, presidenta. He de dir que l'ha que fet aquesta feina ha estat la diputada Irantzu Fernández, i li hem de reconèixer, perquè no em vull dur aquí un mèrit que no que no és meu.

Bé, bones tardes, senyors diputats i senyores diputades. A l'exposició de motius, la Sra. Cañellas explica que només una de cada quatre empreses compta amb un 40% de dones en els consells d'administració i, certament, això és una realitat. Hi ha molts d'altres àmbits on això és així i que per tant va ser molt important l'impuls de l'aprovació de la Llei de paritat que es va aprovar el 2024. La Llei de paritat no només obliga al repartiment equitatiu dels càrrecs en els òrgans de decisió de sindicats i organitzacions empresarials, a la paritat en llistes electorals o en aquests consells d'administració als quals fa referència aquesta proposició no de llei; sinó que en paraules de la Federación Española de Mujeres Directivas, Ejecutivas, Profesionales y Empresarias, elles diuen que no és només un assoliment legal, sinó que també reflecteix un canvi social imparable. I és que el valor vinculant de la llei la converteix en un vertader catalitzador de canvi.

Precisament per això, perquè necessitam, no un canvi, molts de canvis a la nostra societat, hem de continuar legislant de forma valenta. Justament el que no vàrem veure en el ple d'abans d'ahir, quan no es van aprovar les esmenes a la totalitat d'una llei, que no és que no sigui valenta, sinó que fa passes enrere. Nosaltres creim en la importància dels plans d'igualtat i en els drets de les dones a fer feina en igualtat de condicions que els homes, i això hauria d'haver estat el punt de partida d'aqueixa llei que finalment vàrem pactar amb VOX.

I, com que ens ho creim, hem presentat totes aquestes esmenes que la Sra. Presidenta detallava, aquest llistat de set esmenes. Una d'elles és que ... perquè realment hi ha aquest compromís de treballar per aquests temes d'igualtat que encara són necessaris.

El tercer punt de la seva proposta fa referència a donar -entendem- com un reconeixement a les empreses que aprovin o que tinguin plans d'igualtat, però sabem moltes vegades que tenir un pla és fer un document i bé i després no necessàriament aplicar-ho de la manera correcta, i per això els proposàvem que ens semblava molt bé que es reconegués a les empreses que fan feina en aquest sentit, però que a més de registrar els plans d'igualtat a la CAIB, els desenvolupis i els compleixin.

Llavors, feim una sèrie d'esmenes d'addició que passaré a llegir: “El Parlament de les Illes Balears constata l'avanç cap a la igualtat entre dones i homes que va suposar el Pla d'igualtat laboral de les Illes Balears 2022-2025, alhora de sensibilitzar i assessorar empreses, persones treballadores, sindicats i patronals en matèria de plans d'igualtat a les empreses”.

Altres esmenes fan referència que “El Parlament de les Illes Balears constata les desigualtats estructurals del mercat de treball que fan necessaris plans d'igualtat per assegurar l'equitat

entre homes i dones”. “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a seguir reduint la precarietat laboral que afecta especialment les dones, per treballar en la igualtat entre homes i dones en el mercat de treball i perquè així pengui les mesures oportunes”.

Una altra fa referència a instar el Govern de les Illes Balears que, davant les encara importants xifres de temporalitat i parcialitat no desitjada, especialment rellevants per a la dona, estableixi mesures per reduir-la i avançar així cap a una igualtat efectiva entre homes i dones”.

Una cinquena fa referència a constatar que encara existeixen moltes dimensions de la bretxa laboral entre homes i dones que impedeixen la seva igualtat efectiva, tant en termes salarials, d'accés a llocs de feina, d'accés a les polítiques actives d'ocupació, d'accés a jornades completes i indefinides, entre altres.

La sisena fa referència a un tema recurrent, que si volem que les empreses petites facin plans d'igualtat, creim que és necessari dotar d'oficines d'igualtat laboral, oficines que, cada vegada que vostès pacten amb VOX, desapareixen dels pressuposts, però insistirem a posar una esmena en aquest sentit, que diu “el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a establir, a través de la Llei de conciliació, l'existència i el finançament d'oficines d'igualtat laboral per als agents econòmics i socials més representatius o les seves federacions”.

En definitiva, hem tengut a bé proposar esmenes que creim que milloren el text presentat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Torn de fixació de posicions. El Grup Parlamentari VOX és a la Mesa, per tant no hi participa. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Ramon per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Volia fer una reflexió, però clar, la Sra. Cañellas, que és qui ha fet la proposició no de llei no hi és i potser que la Sra. Curto no em pugui respondre per desconexió del moment en què es va fer la proposició no de llei.

Dia 7 de març del 24, va sortir la notícia que el Govern destinaria 1 milió d'euros a fer plans d'igualtat a les empreses, i que sobretot les que eren de manco de 50 persones hi podrien accedir. La PNL va ser registrada dia 27 de juliol, i clar, entenc que aquest milió d'euros era per a l'any passat, no?, i que aquesta proposició no de llei és per instar que si qualche dia tenim pressuposts, que es puguin -com que els pressuposts estan prorrogats i se suposa que aquesta partida hi és o hi era-, es puguin fer. Clar, era aquesta pregunta que pot ser que ..., però sí que arran de quan pensava i feia aquesta pregunta, em venia també una reflexió, i crec que és una reflexió conjunta a totes les comissions. Clar, és que ara debatem una proposició no de llei que es va registrar el mes de juliol. Clar, i el context, en molts casos, quan presentem les proposicions no de llei, pot

canviar, es pot haver fet, es pot no haver fet i crec recordar que a la comissió, que crec que som jo la portaveu d'Educació, vaig fer aquesta reflexió també he de dir: bé, crec que potser hauriem de fer un ..., i sense menysprear cap proposició no de llei -només faltaria-, tenint en compte que si aquesta és perquè no està prevista la dotació ..., més perquè puguem parlar de les proposicions de llei de com més actualitat millor. Perquè ara ens n'anam una proposició no de llei del mes de juliol, i clar, tal vegada, en aquest cas no, perquè si haguéssim tengut uns pressuposts aprovats i s'hagués pogut fer l'anunci d'aquesta partida pressupostària, clar, tal vegada aquesta proposició no de llei no tendria sentit. Per això dic que ens hem de fer una reflexió de si hem d'accelerar amb les proposicions no de llei, hem de fer un cribratge de quines sí i quines no, però sí que intentar -i ja dic, sense menysprear cap proposició no de llei-, però d'intentar debatre coses que no s'allunyin tant del moment en què ho vàrem registrar.

Fet aquest parèntesi, evidentment, donarem suport a aquesta proposició no de llei, perquè també creim indispensable que es puguin fer aquests plans, que les empreses puguin tenir aquests o que ho facin i poder tenir aquesta ajuda perquè es puguin dur a terme. Sí que també faig un incís, perquè em toca a mi també prop per comissió, el període passat se'm va aprovar una proposició no de llei on demanàvem que les federacions poguessin fer plans d'igualtat. És va aprovar i l'altre dia vaig fer la pregunta de veure com estaria el 2025 i em varen dir que no hi hauria plans d'igualtat per a les federacions. Vull dir que si aprovam aquesta proposició no de llei, que sí que sigui veritablement una ajuda per a les empreses de més de menys de 50 persones i de més de 50 persones que puguin fer aquests plans d'igualtat perquè, al capdavall, hem de revertir aquestes xifres que, com posa l'exposició de motius, no són les que haurien de ser.

I dit això, també és una reivindicació que sempre feim des de MÉS per Mallorca i així aprofitaré aquest minut que em queda, sempre hem demanat i som defensors de les transferències de la Inspecció de Treball per a les comunitats autònomes i així ho seguiran fent, perquè, com diem, com més a prop som de la realitat, més podem incidir, i en aquest cas també com que pensam o he tret el tema de les inspeccions i de garantir els drets laborals, també aprofitaré per demanar que aquelles demandes que hem fet en aquest sentit a la Llei de conciliació puguin ser estudiades, i si fossin aprovades ben contents estariem, perquè creiem que així podem garantir de la millor manera possible els drets dels treballadors i les treballadores i, evidentment, també totes aquelles esmenes que s'acceptin del Partit Socialista també les votariem a favor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Gomila per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, presidenta. En el plenari d'aquest dimarts vam debatre les esmenes a la totalitat presentades per MÉS per

Mallorca, per MÉS per Menorca i per Unides Podem al projecte de llei del Govern de conciliació de la vida personal, familiar i laboral a les Illes Balears, que es van deixar l'apartat social, es veu que conciliar amb la vida social no deu tenir importància.

Així i tot, deia la Sra. Curto, que els va fer una aposta ferma per la igualtat i per la conciliació. Deixi'm que discrepi, evidentment, no repetiré tots els arguments que ja vaig donar al plenari sobre el motiu pel qual s'havia de fer una esmena a la totalitat, però sí deixi'm que recordi que aquesta llei de conciliació del Govern no té pressupost per desenvolupar-la, no aporta res nou perquè totes les mesures figuren a altres normes de caràcter sectorial, no inclou cap mesura concreta, ni precisa, ni mesurable, no contempla el temps de cures com a temps de treball perquè els pares, mares, tutors i tutores i cuidadors puguin estar amb els seus infants, o també amb les persones majors o persones amb discapacitat, amb l'objectiu de tenir-ne cura i de gaudir-ne, així com també de protegir-los. No contempla la perspectiva de gènere, considera l'ampliació de places per als infants de 0 a 3 com a una mesura de caire social i no educatiu i, per tant, realment no garanteix una equitat de gènere real i de no discriminació a l'àmbit laboral.

Perquè, és clar, ens demanam: el PP vol realment idò una llei de conciliació i corresponsabilitat que sigui consensuada i que de ver tingui un impacte real en la conciliació i en la igualtat de les famílies de les Illes?

Jo ja els dic que no, perquè el PP, en el fons, vol un titular, vol una medalla, perquè n'hi ha prou a sentir el conseller dir que la mesura estrella d'aquesta llei és obrir els patis a les escoles, ja ho diu tot!, que els ajuntaments ja fa molts i molts d'anys que ho fan, i ara resulta que és la mesura estrella de la Llei de conciliació del PP. El que diem a Menorca: fum de formatjades serà aquesta llei de conciliació.

MÉS per Menorca, a part de presentar una esmena a la totalitat, va presentar 34 esmenes parcials de les quals semblava que, com a molt, ens n'acceptarien 5, ara vull veure, després del pacte amb VOX i les negociacions, que igual ni aquestes 5, segurament. Amb la qual cosa aquestes ganes de consensuar una llei de conciliació i que realment sigui aplicable, deixi-m que ho posi en dubte.

Així i tot, la proposta que avui presenta el PP va encaminada a redactar plans d'igualtat a les petites i mitjanes empreses, pel que, des de MÉS per Menorca hi farem un vot favorable, perquè entenem que els plans d'igualtat a l'àmbit laboral és clau per canviar la situació actual, perquè la igualtat plena i efectiva entre homes i dones, la reducció de l'escletxa salarial o treballar per la corresponsabilitat entre homes i dones han de ser objectius inajornables i, sobretot, perquè és important que les mesures siguin pràctiques i siguin permanents, cosa que de moment no aconseguirem amb el projecte de llei de conciliació que ha presentat el Govern.

En aquest context, l'elaboració d'aquests plans d'igualtat i sobretot els seguiments d'aquests plans d'igualtat han de ser una eina necessària a les empreses a l'àmbit laboral, per assegurar un tracte idèntic i les mateixes oportunitats per als homes i dones, per eliminar les diferències salarials, per facilitar la

conciliació laboral i familiar, per promoure una cultura empresarial no sexista, per garantir les mateixes possibilitats de contractació als homes i a les dones i per prevenir l'assetjament per motius de sexe.

Per tant, des de MÉS per Menorca, sí aquest és l'objectiu de la proposta que avui presenta el PP per fer o per demanar, instar que les petites i mitjanes empreses redactin també plans d'igualtat, tindran el nostre suport.

M'agradaria però si em podrien aclarir què vol dir el quart punt el qual parla de concedir un visat d'igualtat. Jo entenc, he entès jo que volia dir un reconeixement, és el que jo he entès. Però he de dir-los que el reconeixement ja està posat a la Llei de conciliació, que hi ha un article que diu "promourà el reconeixement públic de les entitats privades que presentin una actitud proactiva en la promoció de la igualtat". Per tant, a la llei açò ja està contemplat. Entenc que, és clar, si era del juliol i la llei l'han proposada ara, és normal que hi hagi aquest trasbals, però, bé, entenc que deu voler dir açò en aquest sentit.

I vull repetir que sempre que qualsevol proposta que pretengui de ver poder treballar per la igualtat, per la conciliació i per la corresponsabilitat, tant a la vida laboral com a la vida familiar, a la vida social de tots els treballadors i treballadores, a MÉS per Menorca ens hi trobaran.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Té la paraula el Sr. Agustí Buades, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Moltes gràcies, presidenta. Yo no quería sacar el tema, pero, bueno, ya que no pude hablar en el pleno, y ustedes han sacado el tema de la ley de conciliación, ustedes lo han sacado, pues vamos a hacer un par de reflexiones sobre el tema.

Acusaban a la ley de conciliación de una falta de presupuestos, de que no había medidas concretas, perspectiva de género, etc.; a mí me gustaría recordarles la Ley de familias, aprobada en el año 2018, hecha por Fina Santiago, con mi colaboración, bastante estrecha, además, una ley donde medidas concretas ni una, presupuesto ni uno. Entonces, ustedes vienen aquí a decirnos que la ley de conciliación está vacía, es un paso atrás. Pero, ¿cómo se atreven? Es que..., no lo sé, se lo expliquen a la calle, cojan ustedes la Ley 8/2018, y díganme qué medida concreta había en esa ley. Estamos hablando de una Ley de familias, no de conciliación, sino de familias. Porque yo la hice con ella, es que yo la hice, y ustedes ahora tienen *la barra*, con perdón, y no quiero ofender a nadie, pero, la verdad, lo que no se puede hacer es demagogia y lo que no se puede hacer es hipocresía.

Ustedes en el Pleno, que no pude hablar porque, como diputado no adscrito, no tengo derecho a ello, y ya lo hablaré en el Pleno, ustedes acusaron de que..., pero ¿cómo se atreven? Miren ustedes en la Ley de familia, ¿cuántos, qué presupuestos tenía la de Ley de familias? Cero euros. ¿Qué medidas concretas tenía la Ley de familia? Ni una, porque las leyes no tienen medidas concretas, es su desarrollo, el reglamento de esa

ley, o los planes, o como quieran ustedes llamarles. Pero no vengan aquí a tomarnos el pelo. Primera reflexión.

Segunda, el tema de la igualdad, yo creo que el tema de la igualdad ustedes, tanto la izquierda como la derecha, tienen un concepto que no es, creo, el adecuado. Se alcanza la igualdad a través de la libertad, no la libertad por medio de la igualdad. ¿Ustedes qué quieren, que el 50% o el 40%, como dice aquí, de los cargos directivos de una empresa..., pero da igual, o sea, sean mujeres o sean hombres, me da igual, o sea, debe serlo por ley. Y ¿la idoneidad y la capacidad ustedes dónde las dejan? ¿Dónde las dejan? A mí encantado que todas sean mujeres, *cap problema*, encima viniendo de una familia que tengo 4 hijas y una mujer, o sea que estoy en franca minoría. Pero ¡y qué más da, qué más da! Ah no, por ley, o sea, sea idóneo o no sea idóneo, tiene que haber mujeres u hombres en los consejos directivos de las empresas, ¿en serio que ustedes nos están diciendo esto?

Pues, vaya, o sea, sean idóneos y sean la capacidad, y ¿si todas las idóneas y todas las capacidades son mujeres y no hay hombres capacitados ni idóneos, que habrá que meter hombres para que sea paritario? Pero ustedes, ¿de qué van? Claro. Y el PP sigue comprando, comprando -sí, lo siento mucho, pero dos años me quedan y dos años me van a oír-, está comprando el discurso que (...) de género, la batalla cultural a la que debemos los que tenemos ideas y los que hemos venido aquí a defender una ideología determinada, no se venden por nada. Y ustedes repiten cinco veces la palabra "género", "igualdad de género", "equidad de género". Pues yo lo siento mucho, pero no les puedo apoyar en esta PNL.

Además, lo decía la representante de MÉS per Mallorca, un visado, un visado, ¿de qué?, ¿de igualdad? ¿Se han ido o no se han ido, tengan o no tengan capacidad?, pero ¿a qué estamos jugando? Y ya el colmo de los colmos es la enmienda del PSOE con las oficinas de Igualdad. Comisarios políticos, ya lo quisieron poner en una ley de educación hace ocho años, menos mal que no salió adelante. Y ahora quieren comisarios políticos en todas las empresas para decir que aquí sobran hombres o sobran mujeres, tengan o no tengan capacidad, sean idóneos o no sean idóneos para ... me parece un poco ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Buades, com ho tenim?, hauríem d'anar acabant, Sr. Buades.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Bueno, voy acabando, tranquilidad máxima. Tienen dos años para escucharme y me seguirán escuchando.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Buades, ... venga idò.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buades. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió. No la vol, d'acord. Idò intervenció del grup proponent per fixar la posició i assenyalar si accepta les esmenes per un temps de cinc minuts. Ningú no m'escolta, eh? Estic preocupada i quedarà constància que ningú no escolta. Moltes gràcies.

Per fixar la posició i assenyalar si accepta les esmenes per un temps de cinc minuts, Sra. Curto, té la paraula.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, presidenta. Bé, primer de tot, agrair les aportacions de tots els grups parlamentaris i les esmenes del Partit Socialista. I abans de parlar de les esmenes, i fent referència que s'ha mencionat i criticat tant la Llei de conciliació, tant que hi ha hagut intervencions que han parlat més de dimarts que d'aquesta proposició, els voldria recordar que és la primera llei de conciliació; que, després de vuit anys de govern d'esquerres, on aquesta llei ja era molt necessària, ha hagut de venir el Partit Popular a impulsar-la, vuit anys on vostès no s'ho varen ni plantejar. Per tant, ara els convidam a sumar, a fer feina en aquesta línia.

En resposta a la Sra. Ramon, en data 25 d'abril de 2024, es va aprovar la darrera convocatòria de subvencions per a la implementació d'aquests plans d'igualtat i consideram que s'ha de seguir apostant per aquesta línia de feina i és per això, aquest és el motiu pel qual s'ha considerat seguir endavant amb aquesta proposició no de llei.

En resposta a la Sra. Gomila, la llei a què vostè fa referència, si jo ho he entès bé, que ja contempla el reconeixement, entenc que és la Llei de conciliació, que encara no està aprovada i encara li queda molt de recorregut i, per tant, no consideram que aquest punt estigui fora de lloc.

En referència a les esmenes presentades -vaig súper ràpid- l'esmena 4894, que modifica el punt 3, l'acceptarem perquè consideram que és molt important l'incís aportat, que afegeix desenvolupar i sobretot complir aquests plans. Sí que és ver que tal vegada nosaltres ja donàvem per fet que si s'atorga aquest visat d'igualtat, és perquè no tan sols es presenta, sinó que també s'ha de desenvolupar i s'ha de complir, però també és ver que mai no està de més fer aquest incís.

L'esmena 4895 també l'acceptarem, ja que el Pla d'igualtat laboral de les Illes Balears 22-25 és un pla que ha funcionat i des del nostre grup parlamentari no consideram que si una cosa funciona s'hi ha d'anar en contra. De fet, és un pla que l'actual govern ha continuat i ha mantingut les oficines d'assessorament que contempla el Pla.

L'esmena 4896 no l'acceptarem, i el motiu és que a les nostres illes ha vist una millora considerable en la bretxa salarial i, de fet, som la segona comunitat autònoma amb manco bretxa salarial, una feina tal vegada derivada de la implementació dels plans d'igualtat. I encara que som conscients que encara queda per fer, volem confiar en aquesta

millora tan important i seguir lluitant des de l'assessorament a les empreses i des de la creació de consciència col·lectiva.

L'esmena 4897 no l'acceptarem perquè parla de la Llei de conciliació que actualment ha passat la primera fase, on s'han rebutjat les esmenes a la totalitat, i no gràcies precisament als grups d'esquerra, ja que hi van votar en contra i creim que ara mateix està en tramitació i s'ha d'obrir un procediment on s'han de negociar les esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris, arribar als acords que se'n derivin, i creim que aquest és el procediment que ara mateix han de seguir aquestes demandes.

Les esmenes 4898, 4899 i 4900 no les acceptarem, ja que consideram que s'ha de començar a deixar de parlar de precarietat laboral. A la nostra comunitat autònoma tenim unes bones dades d'ocupació, uns índex de temporalitat i de parcialitat de contractes que són la meitat de la resta del conjunt d'Espanya, i a les nostres illes apostam per la qualitat de l'ocupació. De fet, com vostès saben, la Llei de conciliació també parla de aquests conceptes inclosos dins aquestes tres esmenes i formaran part del tràmit que, com hem dit, s'està tramitant i que consideram que és allà on s'han de debatre, ja que parlem d'una llei important per la ciutadania. Que encara queda camí per recórrer, totalment d'acord; que creim que estam en el bon camí, també -i no ens basam en supòsits, sinó en xifres reals; que apostam per al foment de plans d'igualtat a les empreses, per suposat. Per això hem presentat aquesta proposició no de llei, perquè volen fer constar la importància d'aquesta mesura i les seves conseqüències positives vers la ciutadania.

I per acabar, vull dir que des del nostre grup parlamentari consideram que aquests plans no només compleixen la funció legal que dicta la normativa vigent, sinó que també milloren la gestió del talent, el rendiment i la competitivitat de les empreses i promouen una cultura més justa i inclusiva.

Agraïm el vot favorable dels diferents grups parlamentaris. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Curto. A veure si ho he apuntat bé. Les esmenes que s'accepten són les 4894, que és la modificació del punt 3, i 4895, que és un punt extra. Aleshores, el que passarem a votació serà la PNL talment amb el punt 3 esmenat i un punt d'addició amb l'esmena 4895. Està correcte?

Perfecte. Ho podem votar tot junt? Cap problema, beníssim. Així que passam a votació.

Votam

12 vots a favor i 2 en contra. Així, queda aprovada la Proposició no de llei 10085/24.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió i moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS